

תיאור
הציפי
בעיקרו
לחה
שוב
כל ה
אישו
קדמ
איי
זה סג
המלך
שואת
זאת
כפרה
להפיו
הנלהו
חל
את
היחיו
בראי

כנסת:

מנחם בגין

הכנסת השנייה שבקה חיים לכל חי, מבלי שאיש יצטער על כך, ומבלי שאיש יטרח אפילו לכנס ישיבת-נעילה רשמית. במקומה באה כנסת השלישית, שהוכיחה כבר בישיבתה הראשונה שהיא שונה ברוחה מקודמתה. האיש שגרם לשינוי זה: **מנחם בגין**.

ביום הבחירות הזים בגין את כל הישערויות, נחל נצחון גדול. הוא קצר את פרי האכזבה של המעמד הבינוני החתיק מן היציגים-הכלליים, פרי ההתמרמרות של העולים החדשים בני עדות-המזרח על הקיפוח העדיף, פרי ההסתייגות של הנוער מן הקור חסר-ההחלטה של ההנהגה הלאומית הישנה.

בשביל בגין, היה זה נצחון אישי גדול. בשנים האחרונות רבו בין אנשי האצ"ל החותקים קולות שמתחו עליו בקורת. טעונו כי דרך האופוזיציה הפארלמנטרית שלו אינה מובילה לשום מטרה. נצחוננו של בגין הזים יריבים אלה, היה מבחינה זו נצחון הרעיון הפארלמנטארי על דרכי-פעולה תקיפים יותר.

בסיף תשט"ו כבר היה ברור כי בהנהגת בגין, תהיה סיעת חרות, השנייה בגודלה בי כנסת השלישית, אופוזיציה תוקפנית וחזקה, אך אחראית. עצם קיומה של אופוזיציה, "אקטיביסטית" זו ישפיע במידה ניכרת על הימשלה והכנסת, יכריח את מפא"י לנהוג ביהר תקיפות על הגבול. אולם קשה לתאר שבגין ישקוט על שמרינו, יסתפק בהישגיו אם תפוזר הכנסת השלישית בעוד שנה שנתיים, כפי שסבורים רבים, יש להניח כי תנועת החרות תהיה היריבה העיקרית של מפא"י במערכת הבחירות הבאה.

בין שאר המועמדים לתואר איש-הכנסת של השנה בלטו שוב שני אריות הכנסת, **יוחנן באדר** בעל ההומור העוקצני, ו**משנה סנה**, בעל הגיין-סכינה-הגלוחה. בספסלי מפא"י בלט בעיקר **עקב שמשון שפירא**, הקומיסאר של מפלגתו לכל עסקי הכנסת.

יחנן שהאופייני ביותר להחי הכנסת היה הנציג התימני **שמעון גריידי**, שבחר בי עזרת הצי"כ לכנסת השנייה, שינה ברגע האחרון מיש את נגינתו, הצהיר בשעת משבר-קסטנר שמצפוננו מכריח אותו לתמיך במפא"י. בזאת ניצל את ימיו האחרונים בכנסת כדי לקנות לעצמו מקום שמן ליד האבוס, השקף עה שהיתה כדאית לו מבחינה אישית.

משפט:

בנימין הלוי

שי, משפט-נחלואת, משפט-רוונברג האמיתי ועשרות משפטים דומים. הייתה זאת נחמה פורתא לאנשי התביעה הכללית, אחרי שבילו את השנה באבל מר על המשפט האחר שכן הגיף שו: משפט קסטנר.

משפט זה נתן לתשט"ו את איש-המשפט שאין לו שום מתחרה: **ד"ר בנימין הלוי**, נשיא בית-המשפט המחוזי בירושלים, שיצר היסטוריה במלוא מובן המלה, בנתנו פסקדין שהיהו מסביב לכיור הא"י. בפסקדין זה נתגלה ההוי כאדם בעל אומץ לב בלתי-מצוי, איש מצפון שראת חמק מן האחריות סמל העצמאות של המשפט הישראלי.

המשפטים המעניינים ביותר של שנת תשט"ו היו אותם שלא התקיימו. הן התביעה הכללית והן משטרת ישראל הוכיחו את עצמם השנה כי מוסדות מפלגתיים טהורים, עבדו קשה כדי למנוע את הבאתם של פושעים למשפטים שהיו יכולים לגרום אי-נעימות למשטר.

כך לא התקיימו השנה משפטי-חרו

מדע:

יונה סאלק

הסנסציה המדעית של תשט"ו בעולם כולו וב"ישראל קשרה עם שמו של המנהל היהודי של המעבדה לחקר-הנגיפים במכללת פיטסבורג: **ד"ר יונה סאלק**. הוא היה רק אחד ממאות המדענים שחוללו בעשר השנים האחרונות מהפכה בחקר שיתוק-הילדים, בגלותם למעלה מ-100 סיגני נגיפים שונים של המחלה, ובהמצאם שיטה לגדל נגיפים אלה במעבדה, בעזרת אברי קופים. סאלק סיפק את החוליה האחרונה: תרכיב ענראה בטוח. המצאתו עוררה ויכוח חשאי מר בחיגי המדענים. חלק מהם טען שהתרכיב מסוכן מאחר שהוא משתמש בסיגני-הנגיפים המסוכן ביותר ("סוג מאהוני"). אך עוד לפני שויכוח זה נסתיים, קיבלה הממשלה האמריקאית על עצמה את הסיכון ואישרה הרכבה המונית. ישראל לא הספיקה לקבל את התרכיב. אלא שהפעם היה הדבר למזלה: חיש מהר נתברר כי מתנגדי התרכיב צדקו, וכי תרכיב סאלק אינו בטוח. עליאף אמצעי-הזהירות שננקטו, נשארו בו נגיפים חיים, עגורמו למאות מקרי מחלה.

בכל זאת ישאר תרכיב-סאלק סימן-דרך היסטורי. הוא מסמן את ראשית הסוף של שיתוק-הילדים. למצאו מגיע תואר איש-המדע של השנה גם בישראל, שהיו לו מתחרים רציניים, בעיקר בשטח מחקר-האטום: **ד"ר ישראל דוסטרובסקי**, כמעט-צבר

צעיר (36), שעלה ארצה, מאודיסה הרוסית, בגיל ששה חודשים, עומד כיום בראש מחלקת האיזוטופים של מכון וייצמן למדע, התפרסם בראשית השנה כמגלה תהליך זול במיוחד של הפקת מיס כבדים, אחד השלבים החשובים בחקר האטומי.

האחרים היו **ד"ר עמוס דה-שליט**, ילד הפלא של מכון וייצמן, בן 30 ומנהל המחלקה לפיזיקה גרעינית, ו**פרופסור יואל גילדי** (גילדי) ריקה, פרופסור האוניברסיטה העברית לפיזיקה תיאורטית, שייצג יחד עם דוסטרובסקי ודה-שליט את ישראל בכינוס האטום למען השלום שנערך בחודש שעבר בניצב, שימש כבורסה להחלפת אינפורמציה אטומית, בה עמדו מניותיה של ישראל על שער לא מבוטל כלל, בהתחשב עם נתונה.

ספורט:

שושנה ריבנו

ענף הייצוג מספר 1 של ישראל, הכי גל, הלך ופינה בשנת תשט"ו את מקו לענף הכדורסל. כמו בשנת תשי"ג בה היכה הנבחרת את חובבי-הספורט בנגוניה חסרי-התקדים באלופות העולמיות מוסקבה חזרה הנבחרת והוכיחה את עצמנית על שמונה הנבחרות הטובות בעולם.

עוד שתי נבחרות זכו לתהילה בענף